

ти всички италиански сцени, Г. е писалъ химни („Colombo“ — за хоръ и оркестръ), клавирни нѣща и канцонети.

Горна доминанта наричатъ нѣкой теоретици доминантата, противоположно на долната доминанта (субдоминанта).

Госе, Франсуа Жозе — Gossé, François Joseph — знаменитъ Французски компонистъ, род. 17 януари 1734 въ Берние (Хенего), умр. 16 фев. 1829 въ Паси при Парижъ. Хористъ въ Анверската катедрала — 1751 дохажда въ Парижъ, дето започва своята артистическа дейность, като диригентъ на частни оркестри, съ които е изпълнявалъ свои композиции — особено симфонии тѣ си — единъ музикаленъ родъ, който до тогава е билъ непознатъ въ Франция. 1770 г. основава тѣй наречени тѣ „Любителски концерти“, а 1773 поема (заедно съ Гавиние) ръководството на „Concerts spirituels“, 1784 застава на чело на „Ecole royale de chant“, което, благодарение на неговитѣ голѣми старания, се развива въ знаменитата Парижка консерватория, въ чието първо управително тѣло Г. влиза, заедно съ Меюль, Гретри, Керубини и Лезюйо — до 1815 г., когато се оттегля на почивка отъ своята многостранна и извънредно полезна дейность, като музикаленъ организаторъ, диригентъ, учитель и общественикъ. Г. е билъ всецѣло за революцията, и единъ видъ компонистъ на републиката. Отъ многото негови творения — най-голѣма ценностъ иматъ църковнитѣ му композиции — особено „Смъртната“ негова литургия и тази „За живитѣ“, мотетитѣ и „Те Деуми“ — тѣ му. Нѣколко отъ негови опери (надъ 10) поставятъ Г. въ реда на най-значителнитѣ французски оперни компонисти. Освенъ това, той е писалъ много симфонии, увертюри, две оратории, химни и безброй малки композиции за разни инструменти.

Готие, Жанъ Франсуа Йожень — Gautier, Jean François Eugène — компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 27 февр. 1822 въ Вожираръ при Парижъ, умр. 3 апр. 1878 с. т., ученикъ на Хабенекъ и Халеви въ Парижката консерватория, после капелмайсторъ на църквата „Св. Евгений“, писалъ нѣколко едноактни ко-

мически опери, църковна музика, ораторията „Смъртта на Христосъ“ и множество критически статии въ парижкитѣ вестници.

Готовацъ, Яковъ — хърватски компонистъ, род. 11 окт. 1895 г. въ

Яковъ Готовацъ

Сплитъ, свършилъ срѣдното си образование тамъ, музика училъ частно при Хразири, Хацеа и Добронича, контрапунктъ при Ружичъ въ Загребската консерватория, а музикалното си образование допълнилъ въ Виена. Основалъ е въ Шибеникъ Филхармоническо д-во, а после — диригентъ на Загребската опера и на академическия хоръ Младостъ-Балканъ. Г. е станалъ популяренъ особено съ своя цикълъ обрядни народни пѣсни „Колѣда“ — за мъжки хоръ и инструменти, и съ своитѣ хумористични пѣсни — („Ядосване за телето...“); компониралъ е още: Три момински пѣсни — за женски гласъ и пиано, Презъ града — Две анакреоновски пѣсни, за единъ гласъ и пиано, Крайморска сюита — за мъжки хоръ, две скерца, баладата — „Девојка и месецъ“ — за алтъ, и два сонета за баса. Неговото „Симфоническо хоро“, както и операта му „Морана“, която е поставена първенъ въ Бърно, показва, че Готовацъ разполага съ единъ